

engang skulde komme en for stor contant Udbetaling til at hvile paa Statskassen; men den ærede Finantsminister har selv i sit Foredrag, saavel da han forelagde Sagen som nu her idag, berørt, at der kunde tænkes en anden Fremgangsmaade. Dersom det nemlig nu efter en yderligere Undersøgelse skulde findes, at det var en for stor contant Udbetaling, man udsatte Statskassen for, kunde jo kun en Deel af Obligationerne opsiges til Udbetaling, og jeg seer ikke, hvorfor man da skulde indskrænke Opsigelsen til de Obligationer, som ere udstædte i 1849, hvilke Obligationer efter Finantsministerens Formening mere ere blevne skabte af patriotisk Æltselse hos Penge-mændene end for Fordelens Skyld. Man behøver jo ikke at binde sig til at opstige disse, der er en anden Maade, hvorpaa man kan opstige et vist bestemt Beløb, nemlig ifølge Lodtrækning. Obligationerne have jo Nummere, og ere i to forskjellige eller flere Serier, saa det vil ikke være vanskeligt ved Lodtrækning, naar man f. Ex. kom til det Resultat, at man vilde opstige 2 eller 3 Millioner eller hvilken som helst anden Størrelse, at afgjøre, hvilke Obligationer det saaledes er, der skulle opsiges og udbetales contant, forsaavidt som Ihændehaverne ikke ville modtage 4 pCts. Obligationer. Det hele Spørgsmaal, om det er tilraadeligt eller ikke tilraadeligt, at opstige det hele Beløb imod Omsætning til 4 pCts. Obligationer, troer jeg maa nærmest falde sammen med Bedømmelsen af den hele finantstille Status i det kommende Finantsaar, og maa saaledes tildeels berøve paa Oplysninger som den hele finantstille Status i det kommende Finantsaar, og det kan vel saaledes tildeels afgjøres ved de Oplysninger, som det allerede nedsatte Finantsudvalg har erhvervet sig.

Da jeg har Ordet, skal jeg ved denne Lei-

lighed gjøre et Spørgsmaal til den høitagtede Finantsminister, som mere angaaer det Formelle ved Sagen. Det vil nemlig erindres, at der hverken i Kundgjørelsen af 1849, som var den første, der blev udstedt angaaende Udgivelsen af de 5 pCts. Obligationer, eller i den, som senere blev udstedt 1851, ligesaa lidt som i selve Loven af 14de Novbr. f. A. er optagen nogen Bestemmelse om, paa hvilken Maade Opsigelsen skulde meddeles Ihændehaverne. Det er vel en blot administrativ Forholdsregel, hvorfor det heller ikke har været nødvendigt at optage den i den nysnævnte Lov, men da vi mangle en almindelig Lovbestemmelse om, hvorledes Ihændehavere af et offentligt Papir ere pligtige at modtage en saadan Opsigelse, saa maa det vistnok være nødvendigt, naar der, som sagt, Intet er optaget desangaaende i den almindelige Bekjendtgørelse, da at optage det i selve Obligationens Indhold. Jeg vil derfor tillade mig at spørge den høitagtede Finantsminister, om der ved Udsærdigelsen af de 5 pCts. Obligationer i deres Indhold er blevet angivet, paa hvilken Maade Opsigelses-Bekjendtgørelsen skal foregaa; thi skulde ingen saadan Bestemmelse være tilstede i Obligationerne, maa jeg ansee det for aldeles nødvendigt, at den optages i denne Lov, hvorved de opsigelige Statsobligationer opsiges, idet jeg maa formene, at der fra Obligationernes Ihændehavere ikke kan fremkomme nogen gyldig Indsigelse imod, at Opsigelsesmaaden vedtages med selve Loven. Jeg troer derimod, at dersom ingen saadan Bestemmelse findes i Obligationernes Indhold, eller i den Lov, som bemyndiger til Opsigelsen, saa ere Ihændehaverne ikke pligtige til at respectere Opsigelsen, men kunne tvinge Statskassen til for Fremtiden at betale sig 5 pCt. i Rente.